

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobkyne: **Š. E.**, zastúpenej advokátom JUDr. L. P., proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Trenčíne**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 10. novembra 2006, č.j. 4/05, C 02/05, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. októbra 2007, č.k. 13 S 3/2007-39, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 30. októbra 2007, č.k. 13 S 3/2007-39 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10. novembra 2006, č.j. 4/05, C 02/05, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 4. mája 2005, č. C 02/2005 o nevyhovení námietky žalobkyne k návrhu registra obnovenj evidencie pozemkov v k.ú. D. B., týkajúcej sa chybne uvedenej výmery parcely určeného operátu parc. č. X. a jej chybne zobrazených hraníc v grafickej časti návrhu registra. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a vyvodili z neho správny právny záver. Poukázal na to, že aj po doplnení

dokazovania so zreteľom na rozsudok krajského súdu zo dňa 11. septembra 2006, č.k. 17 S 9/2005-112 bolo zistené, že zostatok výmery parc. č. X., ktorej vlastníctvo nie je usporiadané na listoch vlastníctva predstavuje výmeru 6714m², a len tento zostatok môže byť predmetom ROEP podľa § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov.

Včas podaným odvolaním sa žalobkyňa domáhala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že žalovaný ani v novom rozhodnutí, vydanom na základe zrušujúceho rozsudku krajského súdu zo dňa 11. septembra 2006, č.k. 17 S 9/2005-112 neodstránil všetky nejasnosti, najmä nepreukázal svoje tvrdenie, že k zníženiu výmeru parcely č. X. malo dôjsť na základe kúpnych zmlúv v rokoch 1937 až 1942 a pri spracovaní registra vedome vychádza z nesprávneho geometrického plánu z roku 1937. Z toho dôvodu sa žalobkyňa domnieva, že krajský súd nedostatočne vyhodnotil doplnené rozhodnutie žalovaného, keď v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný doplnil dokazovanie, a na jeho základe vyvodil správny právny záver, hoci žalovaný skutkový stav nedoplňal a do svojho pôvodného rozhodnutia iba vložil niekoľko teoretických odsekov. Poukázala tiež na to, že súd prvého stupňa si nepreveril tvrdenie zástupkyne žalovaného na pojednávaní, že ROEP je právoplatný a zapísaný v katastri nehnuteľností pod č. X. a že zmena už nie je možná. V takom prípade by však k schváleniu registra došlo v rozpore so zákonom č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, pretože o jej námietkach nebolo právoplatne rozhodnuté.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov predmetom konania sú pozemky vymedzené plošne vlastníckymi vzťahmi alebo držbou, ktoré nie sú evidované alebo sú evidované neúplne podľa osobitných predpisov v súbore geodetických informácií (ďalej len pozemok), ak v tomto zákone nie je uvedené inak. Pripojil rozhodnutie Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 30. júna 2005, č. CO 12/2005 o schválení registra obnovenej evidencie pozemkov v k.ú. D. B. (záznamová listina Z 798/2005 zapísaná v katastri nehnuteľností X.) s tým, že rozhodnutie bolo vydané po právoplatnom rozhodnutí o námietkach druhostupňovým správnym orgánom. Konštatoval, že túto skutočnosť nebolo potrebné osobitne dokazovať, pretože tento údaj je zapísaný v listoch vlastníctva a katastrálny operát je verejný. Zdôraznil, že postup podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov nie je možný, pretože zvyšná časť pôvodnej parcely č. X. je zapísaná na listoch vlastníctva v prospech iných vlastníkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. a dospel

k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. dňa 21. januára 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 4. mája 2005, č. C 02/2005. Týmto rozhodnutím správny orgán prvého stupňa nevyhovел námietke žalobkyne podanej proti návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov v k.ú. D. B. týkajúcej sa chybne uvedenej výmery parcely VO č. X. a jej chybne zobrazených hraníc v grafickej časti návrhu registra. Svoje námietky odôvodnila tým, že z pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. X. – roľa o výmere 32 650m², ktorá bola pôvodne evidovaná v pozemno-knižnej zápisnici č. X. jej bol vypočítaný podiel o veľkosti 448m², ktorý nezodpovedá jej vlastníckemu právu, ktoré nadobudla na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 1 D 520/00 not. 183/00 po poručiťovi L. E., podľa ktorého nerozdelená výmera parcely č. X. predstavuje 20 239m² a nie 6714m² ako je uvedené v návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov. V dedičskom konaní nadobudla podiel v 1/15-ine k parcele č. X., preto podľa ROEP by bola poškodená na svojom vlastníctve o 901,26m².

Správne orgány pri rozhodovaní o námietkach žalobkyne vychádzali zo zápisov v pozemno-knižnej zápisnici č. X. k.ú. D. a zápisov na listoch vlastníctva. Tieto zápisy dokumentujú, že časť pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. X. je usporiadaná v súbore „C“ KN na listoch vlastníctva. Ide o C-KN parcely č. X. až X. zapísané na LV č. X., parc. č. X. zapísané na LV č. X., parc. č. X. zapísané na LV č. X., parc. č. X. zapísané na LV č. X., parc. č. X. zapísané na LV č. X., parc. č. X. zapísané na LV č. X. a parc. č. X. zapísané na LV č. X.. Celková výmera uvedených pozemkov je 13 010m².

Pre katastrálne územie D. B. bol stanovený ako určený operát katastrálnych náčrtov, ktoré boli vyhotovené na podklade starej komasačnej mapy. V pozemkovom katastri je zameraný a evidovaný stav z roku 1930. V roku 1937 sa v uvedenom katastrálnom území vykonávalo reambulačné meranie, v rámci ktorého sa prešetrili, zamerali a zobrazili zmeny do katastrálnych náčrtov. V októbri 1937 bol vyhotovený geometrický plán na rozdelenie pozemno-knižnej parcely č. X. v katastrálnom území D. Na novovytvorené parcely č. X. o výmere 2160m², parc. č. X. o výmere 3780m², parc. č. X. o výmere 205m² a parc. č. X. o výmere 1800m² boli vyhotovené tri kúpne zmluvy evidované Okresným súdom v Bánovciach nad Bebravou pod zn. Čd. 2802/1937, a v pozemkovej knihe bol vykonaný zápis do pozemno-knižných vložiek č. X. v prospech nových vlastníkov. Podľa spomínaného geometrického plánu bola vytvorená parc. č. X. o výmere 2200m², ktorá bola zapísaná do pozemno-knižnej vložky č. X. v prospech nového vlastníka na základe kúpnej zmluvy evidovanej pod zn. Čd. 1916/1942. Žalovaný na základe listinných dôvodov dospel k záveru, že pri vyhotovovaní tohto geometrického plánu došlo pravdepodobne

k pochybeniu, pretože správne mala byť uvedená parc. č. X. a nie X., ktorá sa v danom priestore nenachádzala. Túto skutočnosť potvrdzuje nepriamo Čd. 428/43 vo vl. č. X., z ktorého vyplýva, že zápis v pozemkovej knihe nezodpovedal grafickej časti vedenej v pozemno-knižnej mape a v katastrálnom náčrte, a z toho dôvodu na základe uznesenia Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou z 3. marca 1943, č.k. Nc I 609/43 (Čd 428/43) došlo k oprave a očíslovaniu parc. č. X. na X. Z grafickej časti operátu vyplýva, že k prečíslovaniu parc. č. X. na X nedošlo a je stále evidovaná na nezmenenom mieste. Predajom novovzniknutých parciel v roku 1937 a 1942 sa úbytok v pozemkovej knihe premietol pri parc. č. X. a nie u parc. č. X. Podľa katastra nehnuteľností ide v súčasnosti o parc. KN č. X. v celkovej výmere 10 145m², na ktoré sú založené listy vlastníctva č. X.. Predmetom konania bol, vzhľadom na jeho vymedzenie v ustanovení § 1 ods. 2 zákona č. 180/1995 Zb. v znení neskorších predpisov, iba zbytok pôvodnej parcely č. X. o výmere 6714m², v katastri nehnuteľností vedený ako parc. č. X., na ktoré nie sú založené listy vlastníctva. Žalobkyňa má právo domáhať sa ochrany vlastníckeho práva na súde v občianskoprávnom konaní. Záver, ku ktorému dospel žalovaný je v súlade s listinnými dôkazmi nazhromaždených v správnom konaní a ich vyhodnotením s prihliadnutím na súčasný stav v katastri nehnuteľnosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu, zhodným s názorom súdu prvého stupňa, žalovaný si pre svoje rozhodnutie zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver.

Odvolací súd nepovažuje odvoláciu námietku žalobkyne, že žalovaný po zrušení jeho rozhodnutia krajským súdom nevykonal žiadne dokazovanie, hoci to súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uvádza, za opodstatnenú, pretože dôvodom zrušenia rozhodnutia správneho orgánu bola jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí doplnil dôvody tak, že sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne podanými proti návrhu registra.

Po právoplatnom rozhodnutí o námietkach žalobkyne rozhodnutím žalovaného zo dňa 5. mája 2005, č. 4/05, C 02/05 bol register schválený rozhodnutím Správy katastra v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 30. júna 2005, č. C 012/2005 a zapísaný do katastra nehnuteľností. Zmena údajov schváleného registra vzhľadom na uplynutie troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností (§ 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov) nie je možná. Tým však nie je dotknuté právo žalobkyne na ochranu jej vlastníckeho práva.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 2123 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobkyni náhradu trov nepriznal, pretože nebola v odvolacom konaní úspešná a žalovanému nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. januára 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová